

РЕШЕНИЕ

№ 33194

гр. София, 10.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **6652** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. с чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на Н. Н. М. с постоянен адрес в [населено място], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1405 от 09.06.2025г., издадена от мл. автоконтрольор, 02 група, 01 сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП е наложена ПАМ временно спиране от движение на МПС с рег. [рег.номер на МПС] до отстраняване на неизправността. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Излагат се съображения, че не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая и административният орган не е проверил със съответно техническо средство процента на светлопропускливост на стъклата, за да може да прецени дали е извършено вмененото нарушение. Поддържат се доводи, че оспореният акт няма изискуемото съдържание и не са налице предпоставките за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП. Искане се заповедта да бъде отменена с присъждане на разноските по делото.

Ответникът оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че по отношение на заповедта не са налице отменителни основания.

Административен съд – София-град, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 8121з – 1632 от 02.12.2021г. министърът на МВР, на основание чл. 165 от Закона за движение по пътищата, е определил определени структури на МВР да осъществяват контрол по ЗДвП. Сред тези структури са Областните дирекции на МВР и СДВР. Със заповед № 513з - 6400/07.07.2023 г. директорът на СДВР е оправомощил определени категории длъжностни лица

да издават ПАМ по чл. 171, т.2 от ЗДвП, сред които са и полицейските органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР. Видно от Заповед № 513з-1394 от 12.02.2025 г. на директора на СДВР, издателят на оспорената заповед е държавен служител в СДВР, Отдел "Пътна полиция".

На жалбоподателя е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия ГА, № 4014456 от 09.06.2025 г., в който е описано, че на 09.06.2025 в [населено място], по [улица]същият управлява собствения си лек автомобил БМВ 340с с рег. [рег.номер на МПС] . От извършена проверка е установено, че страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, са облепени с тъмно фолио, с което е намалена прозрачността им. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 105, ал. 1 ЗДвП. Въз основа на съставения АУАН е издадена оспорената заповед № 1405 от 09.06.2025г., в която е прието, че страничните стъкла на автомобила, управляван от жалбоподателя, осигуряващи видимостта на водача към пътя, са били облепени с тъмно фолио, с което е намалена прозрачността им, в нарушение на чл. 105, ал. 1 ЗДвП и е нарушено качеството им при натрошаване на парчетата на счупеното стъкло да са такива, че рискът от нараняване да е минимален, което се явява техническа неизправност на МПС по чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" ППЗДвП във връзка с Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН за единни условия относно одобряване на безопасни стъкла и материали от стъкло, приложимо на основание Решение № 97/836/ЕО на Съвета. Поради това административният орган е преценил, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП, предвид което е наложил ПАМ временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността. СРМПС, част II не е отнето, тъй като не е било представено.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, от правна страна Административен съд – София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването, в законоустановения срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171 ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол или на оправомощени от тях лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата. Предвид тази правна уредба и представените по делото заповеди на министъра на вътрешните работи и на директора на СДВР, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е постановена в установената форма, съдържа реквизитите, изискуеми от чл. 172 ЗДвП във вр. с чл. 59, ал. 2 АПК и при издаването ѝ не са нарушени административнопроизводствените правила. Не е допуснато процесуално нарушение във връзка с фактическите основания за издаване на акта. Конкретно и ясно са описани фактическите признаци на констатираното нарушение. Административният орган е приложил правилно материалния закон. Съгласно чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП принудителната административна мярка "временно спиране от движение на пътно превозно средство" се налага до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неисправно. Разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗДвП предписва, че движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни. В чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" ППЗДвП е определено, че МПС е технически неисправно, когато има стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи. С нормата на чл. 105, ал. 1 ЗДвП се забранява ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Когато прозрачността на фабрично поставените предни странични стъкла допълнително е намалена с фолио, превозното средство е технически

неизправно съгласно чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" ППЗДвП, което е основание за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП. Разпоредбата на чл. 105, ал. 3 ЗДвП допуска намаляване прозрачността на стъклата по ал. 1 само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации /стандартизационен документ съгласно § 1, т. 7 от Закона за националната стандартизация/. Но административният орган няма задължение да изследва дали намаляването на прозрачността на предните странични стъкла на автомобилите отговаря на изискванията на Правило № 43 на ИКЕ на ООН - Единни технически предписания за типово одобрение на материали за безопасно остъкляване и техния монтаж на превозни средства. Ако жалбоподателят твърди това, той носи доказателствената тежест да го докаже, но доказателства в тази насока не са ангажирани. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Обратно доказване по делото не е проведено. От страна на жалбоподателя не са правени каквито и да било доказателствени искания в тази връзка. В този смисъл е преобладаващата съдебна практика, включително и практиката на ВАС, формирана до промяната в родовата подсъдност на тези дела – например Решение № 10606 от 17.08.2018 г. на ВАС по адм. д. № 959/2017 г., Решение № 16608 от 12.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 10984/2013 г. и др. Оспорената ПАМ изпълнява и целта на закона - да се предотврати и преустанови движението по пътищата на технически неизправни МПС.

Заповедта е законосъобразно постановена и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Разноски от ответника не са претендирани.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд – София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Н. М. с постоянен адрес в [населено място], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1405 от 09.06.2025г., издадена от мл. автоконтрольор, 02 група, 01 сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172 ал. 5 от ЗДвП.